

RESERVE

康利色酒庄

KHU'O'NG-LO'I

Chủ nhơn : Trương-Tong. Successeur
de Trương-Quang
N° 35, Rue de Paris--CHOLON Tél. N° 310

Chẳng có thứ dầu
nào bằng dầu THIÊN
HÒA khi đi đường
xa và trời nóng nực
dùng nó đã ít khác
nước mà lại khử độc
nữa.

Thật là
hay để
nhứt.

Nhãn "Con Nai"

Pharmacie SINO-ANNAHITE
HIEN-HOA-DUONG
N° 208, rue des Marins Cholon

Imp. Tin-Duc Thu Xa, 37, rue Sabourain Saigon

M(8)

6333

Quốc Khố - Bộ Quốc gia gia đình và xã hội

HUE - DUONG

THƯ VIỆN QUỐC GIA VIỆT NAM
BIBLIOTHEQUE NATIONALE DU VIETNAM
NATIONAL LIBRARY OF VIETNAM

NC

1

1462

BÀI CA GÓP

HÀNH-VÂN

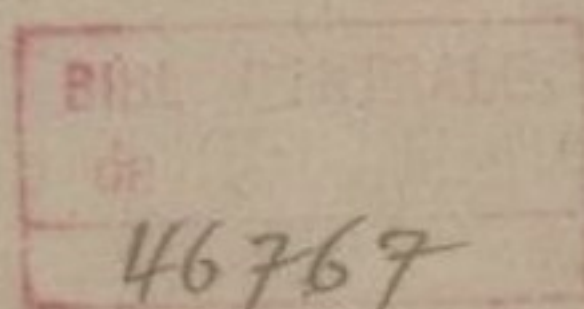
(Kiêu, Vân, Vương-Quang tảo mộ)

May gặp tiết trời,
Xuân đã đến đây rồi.
Hoa nở khắp cùng nơi,
Kìa thiếu-quang trong ba tháng.
Nay đã quá sáu mươi,
Đám cỏ non chơn trời xanh tận.
Cảnh lê kia trắng diêm,
Một vài bông cánh đẹp vô song.
Thanh-Minh này khắp nơi xa gần,
Thấy đều rộn-rục.
Đập điều chơi xuân
Xe ngựa áo quần
Một đoàn lũ-lướt,
Chị cùng em cùng chơi cảnh xuân.
Ngõn-ngang gò đồng,
Rải-rắc thời vàng.
Phấp phới tro tiền,
Sức nhìn xem vùng ô đã chinh.
Cơn trở hải ngấm cảnh càng thanh,
Nao nao ngọn nước.
Uốn-quanh trông thật xất xinh.

HÀNH-VÂN

(Chơi Xuân buổi trời chiều)

Thật hữu tình,
Phong-cảnh rất ưa nhìn.
Hoa nở khắp trời xuân,
Liu-lo con chim hát.
Rộn-rục cái bướm bay,
Tươi-tốt thay trên nhành dưới cội.

Cỏ cây chen đá
Lá chen hoa ác đã trầm tây.
Sấm bóng chiều hây-hây gió lồng,
Dưới cầu xao-động
Tiếng đồn tiêu khê.
Con én đi về
Bên trời rộn rục
Cảnh hoàng-hôn nhìn xem cũng xuê
Mây tuông ngui ngút
Cỏ mọc xanh rì
Phong-cảnh ly-kỳ.
Động lòng thơ nào ai chẳng si.
Lần non Đoài ác đã trầm tây
Âu ta mau trở gót
Về nơi gia nội nghĩ ngơi.

TỨ-ĐẠI-OÁN

(*Túy-Kiều cùng Kim-Trọng trao đổi của tin*)

Sương tan sương bỗng thấy bóng người
Mắt trâm ra ý tìm tôi
Sanh có lòng đợi chờ bấy nay
Cách xa nhưng ước thử lời
Thoa đâu mà có người bỏ rơi.
Lượm cát giùm để đây
Thử hỏi ai, ai mất cái cửa này ?
Kiều-nường nghe
Mới đáp ngay rằng : ơn rất hậu
Lòng quân-tử có sá gì
Chiếc thoa của mấy mươi.
Nghĩa trọng mà tài khinh đó ai ôi.
Sanh thừa : lân-lý xưa nay
Có phải nào xa-xuôi chi đó.
Hôm nay mà được cơn hội ngộ
Vậy xin đừng chơn cho cạn tỏ
Nói xong vội vã
Bước trở vô đem bù của nhà
Xuyến đôi chiếc với khăn là
Vén mây nhón bước ngọn tường

Hỏi : Phải người hôm nọ đây chẳng ?
Nỗi sượng-sùng khôn ngăn
Kể ngó trân, người e cùi mặt
Rằng ngẫu-nhĩ tương-phùng
Từ buổi ấy nghĩ xem !
Trộm nhớ cùng thăm trông trót mấy trăng ?
Xương mai mòn-mỏi có thăm chẳng ?
Nỗi lần-lừa nào ai rõ được
Nay hãy còn cùng nhau tái-hiệp
Tiện đây cần tỏ ngay cho biết.
Đài gương kia hỏi,
Có thấu soi dấu bèo ấy giùm !
Băng-tuyết vẫn chất hằng
Dầu khi lá thắm với chỉ hồng
Nên chẳng, lòng cha mẹ định-phán.
Việc ấy còn vân-vân
Phận trẻ thơ biết đâu quyết định
Sanh rằng : thử nghĩ cùng
Ngày xuân dễ có mấy phen !
Thiệt đây, mà ich chi cho đồ chẳng ?
Chút chi gấn bó sắt-đinh
Cho chắc rồi mối-manh sẻ liệu.
Tắt thành ví bằng
Khuôn-thiên chẳng có đoái thương
Tôi cũng liều xuân xanh,
Bỏ quá, không có tiếc chi mình !
Ai thử nghĩ chút tình !
Lượng xuân nếu chẳng thương
Thì công-cán này xem
Phải thiệt-thời lắm chẳng thử nghĩ ?
Túy-Kiều đã suy cùn.
Chiều xuân khó đón ngăn.
Mời đáp : cùng nhau trong,
Buổi mới, nên có ý lạ lòng.
Nhưng bởi quá nề lòng,
Quân-tử nay đã quyết tưởng tình.
Thiếp xin ghi tạc đá vàng,
Được lời thôi rất ưng thừa dạ.

Như cỗi lòng nhớ-nhung !
Xuyến vàng kia với vuôn khăn giấu sẵn.
Bèn trao tận tay Kiều,
Rằng duyên nợ từ đây.
Của tin này làm ghi, nghĩa tương-tri,
Sẵn tay bả quạt với kim-thoa,
Mới trao đổi nhau rồi.
.....Giao tất chữa trọn lời,
Đâu thoát đâu bỗng có tiếng người.
Nên phải chịu,
Rẻ đôi đàng đôi nơi, thắm thay!

VONG CỔ

(Chơi xuân)

Kìa trời xuân đang khoe sắc,
Xuân tiết lai láng biết bao tình.
Này ngày xuân cái tuổi xuân ta mấy lần ?
Mà không thưởng xuân, để xuân tàn!
Vì xuân bướm ong rộn-nhàng,
Nó tranh giành cùng nhau cái sắc xuân !
Trời xuân trông thôi đậm-ấm,
Khi xuân hòa phong-cảnh một màu xuân.
Mừng xuân tiếng oanh gọi bạn,
Đột xuân kia con én nó đưa thoi.
Xuân khắp trời trăm hoa mỉm cười,
Đường như chúa xuân mời :
Mời mọi người vui thưởng xuân
Kẻo xuân qua rồi thôi có để gì mong ,
Cái buổi xuân xanh như trăng tròn,
Trăng khuyết rồi thì là xuân cũng hết trông.
Nay xuân tiết vẫn đang tuần,
Ta du-ng ngoạn để cùng xuân .
Xem hoa, ngắm cảnh xuân cho thỏa lòng .
Kẻo xuân tàn mà ngày xuân ta cũng hết xuân.

Dùng thuốc Thiên-hòa-Đường hay là dùng dùng
thuốc chi hết, vì dùng thuốc bậy bạ, càng thêm hại
mà thôi.

VỌNG-CỎ

(*Xa quê nhớ nhà*)

Từ ly hương ta để bước,
Đem thân nơi non nước quê người.
Thì tình riêng ta những riêng ngậm ngùi.
Nhìn góc biển với chơn trời.
Lòng quê ngổn ngang rối-nuôi,
Nhận lạc đàng kêu sương thấm thay !
Kìa mây bay nghi-ngút,
Nó vẽ hình vân-cầu với tang thương.
Thuyền ai đứng trông vọi vọi,
Lay cánh bướm phấp phới đàng xa.
Làm cho lòng của ta thêm sầu,
Mà gan ruột rối nhầu.
Buồn ngồi nhìn trước sau,
Non nước người nước chảy non cao,
Cỏ nội đoái-trông cũng sầu.
Đối cảnh tình càng đau thấu đau.
Ruột gan nào lại chẳng rơi châu.
Giọt lệ nhớ quê nó chảy trắng,
Chỉ một mình biết cùng ai thở than.

VỌNG CỎ

(*Ghi lời vàng đá*)

Kìa lương-duyên do tức để
Khến nên giai-ngẫu tự thiên-thành
Từ đây của tin ta giữ gìn
Thề sống thác cũng với tình
Dầu cho bể giàu tang-tạnh
Song tấm lòng cùng ai cũng sắt-đinh
Từ đây duyên kim-cải
Đã nặng lời thệ hải minh-san
Tình riêng thiệp riêng ghi dạ.
Ai phụ-phàng chứng có trời cao
Gìn một lòng giữ nhau tới cùng.
Tình nghĩa vẫn mặng-nồng
Duyên sắc cầm xứng duyên
Trai anh-hùng sánh gái thuyền-quyên

Thử nghĩ ở trên cõi-trần
Có ai mà hơn ta nữa chẳng ?
Nay tơ đỏ đã buộc-ràng
Cỏ lo gì cách-trở đôi phang.
Cuộc ân-ái rồi đây sẽ vẹn-toàn,
Rất phỉ tình của ta đây vẫn ước-mong.

VỌNG-CỒ

(Trách người đen bạc)

Ngồi tàng canh ta đối bóng
Nghĩ đến đau đớn không cùng.
Chàng ôi ! có thấu chẳng nỗi lòng.
Sao chẳng suy-nghĩ cùng.
Nào khi với nhau tương-phùng,
Non nước thề, cùng trao của tin
Nào đính-ninh son-sắt.
Bốn mắt nhìn hai mặt kẻ nhau.
Mà nay có sao nỡ đoạn ?
Gánh chung tình để nặng phần ai
Đành quên lời mình san những ngày
Làm chua xót cái da này.
Muốn khuấy mà khó khuấy
Chốn cô phòng luống những sầu tây
Tâm sự với ai ta giải bày ?
Cảnh ấy, tình này, thêm đắng cay !
Ngơ ngẩn suốt canh chầy
Mơ tưởng gió cùng mây !
Nếu rõ được hôm nay thế này !
Thôi trước thà đừng ai biết ai !

XUÂN-TÌNH

(Chông đi lùng chinh, vợ gặp tay công tử)

Đã có ý mến nàng
Hầu vui cuộc đoàn-viên !
Nên hôm nay xin dừng,
Đem dạ quá phụ phàng !
Đây vốn hết lòng
Dám mong nàng tưởng tình một phen.

Xin đỡ lời, cho bày cang
Vốn tôi là gái có chồng
Ra chốn chiến trường
Ấy là người đã cùng hứa hôn
Thiếu chi nơi đáng phải lòng
Sao người lại không thương
Mà nữ gày rồi trong luân thường
Gái có chồng đi buộc
Làm chi việc khốn nạn
Suy nghĩ cùng thật cang bầm gan
Hiện ở ngoài nơi ngàn dặm
Vẫn còn đang bận
Cùng chiến đấu luôn luôn
Nơi sa trường đội nguyệt dầm sương
Cực khổ trăm đường
Biết có còn sống chăng ?
Nơi gươm giáo tung bừa làm vậy ?
Thật tôi cang ngại
Không hay rồi như rủi bị
Chốn sa trường mạng vong
Trưởng e không lẽ đợi
Xin nàng suy lại
Nên liệu quyền biến cho xong
Cần gì thủ tiết với người tình chung !
Giữ phận cô phòng
Cho thiệt đời xuân xanh bậu.
Cuộc trong cuộc đua tranh
Tôi chắc tự nhiên
Có lý nào chẳng xong
Thật anh hùng phu tướng của tôi
Dám chắc thật thôi
Khó có người tranh hơn
Vay khi nào thất được,
Mà hồng thêu dệt
Bằng như trời xuôi
Cho người phải bị không may
Chiến đấu mà rồi
Có rủi bỏ thầy ngoài muôn dặm
Vay thì tôi cũng rất ưng
Đã ưng lại mừng

Chết thế này là chết vinh vang,
Hơn chẳng hơn kia bọn khốn nằng.
Nhớ-nhờ chẳng cùng
Con nước nhà có đều tai nạn
Mà rồi bọn nó vô tâm
Chẳng dám chương ra tranh cự
Lại còn sanh sự
Cậy có cửa nghinh-ngang
Tiền bạc ý mình đúng bực
Hoa-nguyệt bày trên trước mặt.
Làm cho nhục
Làm cho hổ hang chung bọn mây râu
Huống chi mình là phận gái
Cùng ai đã hứa
Một tiếng cũng trăm năm
Nay dầu người có thân vong
Cũng xin cho tròn
Trọn kiếp mình tiết trinh luôn
Nàng sao chẳng biết xét suy cho cùng
Ta đây thiên hạ phục tùng.
Thêm cửa tiền bạc vàng châu ngọc
Thật ai có còn sánh đương.
Vã phụ thân chức trọng
Kia oai danh rền động.
Nàng há lại chẳng từng nghe
Nói ra thêm buồn thế sự.
Mưa lấy kim tiền khuyến dụ
Cùng cái ngôi-vị
Đặng mà mãi chí
Nhưng đây thiệp nào mong !
Chỉ cầm như thảo thượng sương
Khinh bỉ vô cùng
Chớ rằng vinh vang !

MA-ĐƠ-LÔNG

(Mừng xuân)

Ta chào xuân sang,
Xuân tươi tốt khắp nơi hân hoan !
Ta chào xuân sang,

Xuân như gấm sắc xuân ai đang !
Ta chào xuân sang,
Cho hoa cỏ bốn phang vui-mừng !
Trời xuân tiết xuân,
Ai chẳng khen là xuân hữu tình !
Bướm bướm ong ong tranh-giành cảnh xuân,
Kia đóa hoa xuân khoe màu khoe sắc
Sen với trang thêm hương, cúc, lang.
Nào, ôi thôi đỏ xanh nâu bạch tía vàng
Nâu nâu tía tía xinh xinh
Xanh xanh trắng trắng thêm duyên
Ong ong bướm bướm đua-tranh,
Con Oanh trên nhánh liu lắt
Kia xuân thấm thoát,
Qua hè ai tiếc thương chẳng ?
Ngày thì ve ngâm
Còn đêm trường nghe đồ-quyên
Sầu nước non,
Nên hồn Thục-đế kêu-vang
Cảnh thu càng tha thiết bi-thảm
Nhàn nam én bắc,
Bên trời véo vắt kêu sương
Rồi thì sang đông
Tàng năm nào ai tiếc không ?
Kia tuyết sương,
Đêm trường lạnh lẽo thấu xương
Khi tàng đông, xuân kể đến, hoa chào bướm]

MA-ĐƠ-LÔNG

(Công danh đặc lộ ; chén rượu chung tình,
Tây-trần hôm nay,
Tay cất chén kính đưng phu-quân.
Phỉ tình vui say,
Vui bỏ lúc bắc nam lia phân.
Kể từ ngày nay.
Ta chung hưởng hiền-vinh tới cùn.
Vào nơi ứng thí,
Anh chim ngay đầu khoa bản vàng.
Bởi cơ thiên nhan phong làm Trạng-nguyên

Rồi để vinh qui ngổ hầu bái tổ.
Cho tông-môn rõ-ràng hiển-vinh
Ngày nay đây nghiêm-nhiên đã đăng phi nguyên
Bỏ cơn anh bắc em nam.
Xiết bao những nỗi hân hoan.
Bốn phương phỉ chí nam-nhân
Thịnh-danh vang rền núi sông.
Quỳnh-tương chuốc chén
Xin mời phu-tướng vui chung.
Ngày nhớ đêm trông.
Thì nay còn chi thổ-than.
Tròn nghĩa-nhân
Thêm tròn vẹn chữ công danh,
Thế nên lòng vui sướng chi xiết.
Tình-duyên đã chắc
Không còn chia-cách đôi phang.
Mừng này chi hơn,
Ngày đêm lòng ta ước-mong.
Chừ hiển-vinh, tạc thủ cất chén vui chung.
Phụng hòa loan, nay đã thấy, vui mừng bấy.

Uống thuốc Thiên-Hòa-Đường như đi xe lửa hoặc
đi tàu thì vững vàng lắm.

GIAO DUYÊN

(Vui thú lâm toản)

Chốn san-lâm nhìn xem rất thú
Ai dẫu chê buồn
Ai dẫu có chê rằng
Vượn hú với chim kêu
Chớ còn mình đây
Chớ còn mình đây
Rất toại trong lòng
Ưa thú thiên-nhiên
Thoát tục mà theo tiên

Giò phất-phơ đưa nhành phơ-phất
Phong cảnh hữu tình
Phong cảnh rất ưa nhìn
Non chắt ngất cao !
Kìa nhìn theo
Hãy nhìn nhìn theo
Suối cuộn ba đào
Đá mọc cheo leo
Nước vận quanh theo

BÌNH BẢN
(Vui thú lâm-toàn)

Nơi thần tiên đó đa ?
Lánh xa miền tục luy phiền ba
Kìa công danh phú quý kia là
Đồ hại ta, làm khổ xác ta
Sao bằng nơi rừng rú lân ta.
Vui với non nước cùng cỏ hoa
Không ai cầu, không cầu luy ai
Thung dung hoài mặc tính vui chơi
Các loài chim xướng hát quanh ngày
Đoàn hươu nai chạy giỡn khoái thay !
Nọ cỏ hoa đua nở tốt tươi
Kìa ong bướm trên nhành giỡn chơi
Còn quanh năm thiếu chi lộc trời
Thú rừng ta đã sẵn đây rồi
Thêm nước thì như lộc trong ngời
Suối vòng quanh theo hố chảy xuôi
Chờ được, lánh nơi trần tục
Chốn lâm toàn an nhàn khoái lạc
Thì tự nhiên há khác cảnh tiên
Chán công danh chán cả cái cuộc trần
Trưởng cũng nên đến đây ăn dật
Gát ngoài tai những việc thị phi
Chẳng kể chi !

TÂY THI

(Cuộc gặp gỡ tình cờ của đôi bên)

Đào nguyên có gì hôm nay
Mà lạc đến đây
Khiến xui tương ngộ ?
Tình cờ như thế
Nếu không phải lẽ tất nhiên
Trong cái cuộc lương duyên
Sao lại vẫn vương ?
Người không khá nên phân vậ
Vả lúc dư nhân
Đây cùng đó ngẫu nhiên
Xuôi khiến gặp là thường
Có gì quang tâm ?
Khéo đặt đề ngang !
Vì sao nói không suy cạm ?
Đây đó chẳng qua
Kẽ đi đường. Cò chi đâu !
Ấy nhưng mà bởi tự tôi
Thấy qui nương cũng vui du ngoạn
Thừa lúc tôi vừa thanh nhàn nên bước cần
Thừa lương đến đây nên định
Chắc dịp tự nhiên
Mà thôi, chẳng chỉ cho rộn
Tiện có lời xin,
Muốn biết coi qui nương đây thật.
Má hồng đương xuân,
Tơ duyên đã có vương chơn ?
Hay giá ngọc còn đang
Kén chọn mắt xanh ?
Tình ngay cứ xin thưa thiệt :

Cái việc duyên lành.
Tước bình chưa có xướng danh !
Thôi nói vậy thì đành.
Lẽ trời xui nên.
Thử nghĩ suy xem ?
Trai dầu cho Tống-ngọc,
Tướng cùng không hơn.
Gái bực nầy sánh lương đườn.
Cõi tiên may họa còn mong.
Có những Châu-Trần,
Châu-Trần như thế ấy !
Còn như dưới thế-gian nầy.
Dám chắc dễ gì.
Ai mà được thế ni !

Dầu Thiên-Hòa hay vô cùng ! ! ! dùng không hay
đùng dùng nữa.

CỔ-BẢN

(Non nước quên người)

Ngơ ngẩn ngơ chút phận.
Xa cách quê hương.
Đoái trông chừng, ngậm ngùi cho thân.
Nào khi thưởng nguyệt.
Nguyệt trong ngần.
Chiều cùng non sông.
Kia cơn gió thanh đưa lại.
Như nhất như khêu.
Tất dạ càng.
Xót đường kim châm,
Nào khi cảnh vật.
Trong lúc thâm canh.
Bốn phương phẳng lặng đường.
Giấc mê mang.

Trời hôm tối đen như mực.
Lòng quê thêm bức.
Càng cực nổi mình.
Dòm quanh thôi thật.
Không thấy được chi.
Tự nhiên trơ trọi.
Cảnh lạ quê xa.
Mà cổ hương thì.
Mỗi lòng trông.
Lòng càng như nung. Thật buồn tánh.
Lại nào trong cơn.
Cơn bóng chiều tây hướng xế chinh.
Đám mây lộn hình.
Đứng vọi trông.
Bày cuộc tang thương.
Khi tán tỵ, nhiều lúc ngắm xem.
Khiến cho bụng càng.
Thăm ngán thế cuộc.
Dời đổi khó thông.
Đoái non sông.
Mù mịt bốn phương.
Quê nhà cách biệt.
Én liệng lưng trời.
Đoàn chim rữ bạn.
Thanh thời cùng.
Bay về rừng non.
Nhìn xem cảnh vật.
Khiến động tâm can.
Từ cách quê hương.
Đã vừa năm tròn.
Vắng bật tin âm.
Đèn khuya chong bóng.
Ngồi tàng canh.
Thăm nghĩ nguồn cơn,
Thật xố xang.
Tâm sự ngổn ngang.

Biết ai mà, ngổ cùng phân cạn
Xứ lạ quê người
Buồn riêng luôn chịu
Khó trao lời
Tỏ bày cùng ai.
Nhiều khi trong mộng
Thấy được quê xưa
Chừng sức tỉnh ra
Rỏ-ràng đất lạ
Khiến thật đau lòng.

KHÓC-HOÀNG-THIÊN

(Tiền công ra trận)

Nước non tuy cách
Tất son không cách
Chén rượu đồng-tâm
Tiền đưa lên đường
Ngổ xin tầm gan anh hùng
Gọi ngày đời chơn.
Vả chẳng đã sanh nam-nhân
Thi chiến tràng dầu tử sinh
Cũng xin chớ sòn
Rán mà kiên tâm.
Biết bao trang anh-hùng
Vẫn còn lưu danh

KHÓC-HOÀNG-THIÊN

(Lời thệ đồng tâm)

Với nhau sanh tử
Quyết với nhau xin giữ
Một tấm lòng tin
Thủy chung trọn gìn
Chứng minh có trên cao xanh
Quỉ thần dòm xem.
Với nhau quyết xin định ninh

Bằng bội lời hứa, phản tâm
Phủ cho quỷ thần
Búa rìu không dung
Nên nường khản nguyện
Chứng lòng đôi bên.

KIM-TIỀN

(Lời tặng Tây-Thi)

Sắc Tây-Thi, đời xuân thu
Thật quả nhiên nhận lạc ngư trầm
Khiến Ngô-chúa mới vừa được trông
Tâm thần bỗng dung
Mê mẩn đường, du nguyệt điện, nên trót lầm.
Đã hao tổn của tiền lại thêm
Nước nhà ngửa nghiêng
Vùi thân giữa nơi chiến địa
Mối thù non sông
Nước Việt đã trả xong.
Sắc hồng nhan thật bèn quá gươm
Cớ mà khi Ngô mất Việt hưng
Tây-Thi nhứt định
Đánh liều thân phận
Theo ngọn nước trong
Chẳng tham danh vọng
Thật là đáng trọng.

«Đói ăn rau, đau uống thuốc» nhưng đừng uống
bậy bạ, hãy uống thuốc Thiên-Hòa-Đường hiệu con
Nai mà thôi.

GIAO-DUON

(Đưng rượu)

Rượu một ly, chơn quí tay rót
Dâng lên ý y người tình
Xin ghi ý y lòng vàng

Sau trước chớ quên
Rằng tình chung. Đả rằng tình chung
Trăm năm sắt son gìn lòng
Khuyên đó đừng ngại nghị
Giai ngẫu nầy đây nguyện ghi
Phận ngày thơ, ơn nhờ quân-tử
Nư giấy ý y các đẳng
Nư giấy ý y các đẳng
Nưong bóng từng quân
Nầy người thương, hỡi nầy người thương
Hôm nay đã vui vậy thì
Uống ly nầy cạn đi !
Thêm mấy ly nầy cho cạn đi !

NGŨ-ĐIỂM, BÀI TẠ

(Chơi huê-viên)

Khắp vườn cây cỏ đều tươi.
Lá xanh kịt hoa phơi nhị vàng.
Nhìn xem phong cảnh càng xin.
Bướm ong lượn, gió lay động cảnh.
Trời chiều thật ưà nhìn
Đầu nhành nhất tiếng chim.
Rủ ren bạn nhảy bay rộn ràng.
Hồng tía đỏ xanh vàng trắng.
Bày trước mắt ngắm đẹp thay.
Thì hản cái cảnh Bồng-lai.
Cỏ xinh đẹp cũng như bực nầy.

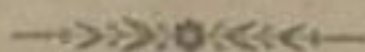
Người đặt : Trương-quang-Tiến.

In tại nhà in Tín Đức Thư Xã 37, Sabourain Saigon

TRƯỜNG TONG & SUCCESSEUR de TRƯỜNG QUANG

MAISON

KHƯƠNG - LƠI

N° 35, Rue de Paris Cholon

Téléphone n° 310

N° 2, RƯỢU PHONG THẤP

Chỉ trị các thứ phong, hoặc đau gân cốt, tay chân tê xụi, rủ liệt châu thân. Đản bà sau khi sanh để rủ lâm bệnh tê bại, mặt thủng, chơn sưng hãy uống thường rượu này sẽ thấy sự thần hiệu mỗi ngày uống 3 ly nhỏ (sớm mai, trưa và tối.)

Giá bán ve lớn. 1 \$ 00

Ve nhỏ. 0 60

Sự tốt xấu hãy uống cho được hiệu này thì mới biết.

19
TRƯƠNG-TÔNG Successeur de Trương-Quang
MAISON

KHƯƠNG-LỢI

N°35.Rue de Paris Cholon Téléphone N°310

N° 1 RƯỢU BỔ HUYẾT

Rượu này chỉ trị những bệnh đờn ông sắc dục quá độ nên lở tai lưng bưng, con mắt lòa, tứ chi mỏi mệt, Thận suy huyết kém, đờn bà kinh nguyệt không đều hoặc có huyết bạch, nếu uống rượu bổ-huyết thường thì bá bệnh cũng hồi xuân.

Rượu này chọn ròng thuốc tốt bảo chế có quan Lương-y thí nghiệm và chánh phủ cho phép.

Giá ve lớn	1 \$ 00
Ve nhỏ	0. 60

Đừng khi rượu này mà lằm ; chẳng những rượu này ai ai cũng khen.

RƯỢU HẮC HỒ

Thứ rượu thuốc (Con cạp đen) này là một thứ rượu đã lâu, bốn hiệu có đăng nhiều lời khen tặng của quí khách gần xa, vì nó là một thứ rượu chuyên trị được chứng bệnh phong hoặc tê bại, mình gầy yếu sức, đau gân cốt nhưc mỗi tay chơn, máu huyết không được đầy đủ, ăn ngủ chẳng ngon, tinh thần hao tổn, hoặc đòn bả thai nghén lâm chứng sãng hậu cũng nên uống mỗi ngày rượu này, bốn chủ-nhơn chế ra dùng toàn là các vị thuốc tốt nên ắc trừ các chứng bệnh đã nói trên đây, hề uống được ít lâu thì thấy công hiệu xin chư tôn có mua nài cho được hiệu « Khương-Lợi » chủ-nhơn « Trương Tong » successeur de Trương Quang

rue de Paris n° 35 Cholon Téléphone n° 310. thì mới phải, có gởi cùng khắp nơi trong lục tỉnh đều bán.

RƯỢU BÌM BIP

Thuốc rượu này là phương thuốc rất thần hiệu của Tổ-phụ lưu truyền lại, nên bền-hiệu chế ra để giúp ích cho đời, thật là thứ rượu rất hay.

Phàm những người đòn bả sanh dễ rồi khí huyết không tốt, hoặc ứ bầm xích đái bạch đái rã dầm dề, mặt mình phù thũng, tay chơn tê nhứt, tâm thần dả dượi, nếu dùng rượu thuốc (BÌM BIP) này thì da thịt đỏ sắn, lâu ngày hình vóc trở nên người trán kiện, thiệt là thứ rượu thuốc hay trên đời, chừ tôn có mua nài cho được hiệu tiệm « KHUÔNG-LỢI » chủ nhơn « Trương Tông Successeur de Trương-Quang » rue de Paris n° 35. Cholon, Téléphone n. 310, thì mới phải. Có gởi bán các nơi trong lục tỉnh.

Lai Sanh

350 rue des Marins Cholon

Bồn hiệu chuyên chế những SIROP đủ thứ, mùi thơm ngọt mà lại dùng trái cây quý lạ, thường thường trời nóng nực hoặc mệt, thì uống mấy thứ Sirop, của bồn hiệu thì chẳng những được biết ngon mà lại đã khát, đã vậy chế ra làm đều có quan y viện thí nghiệm chứng chắc cho là tốt nhứt, uống cũng không bệnh hoạn, như mấy thứ khác và có trữ bán nhiều thứ rượu Tây đủ thứ. Xin quý vị có đám tiệc nên mua dùng thử, và nhìn cho được nhãn hiệu « Lai Sanh » thì mới phải.

Chú-nhơn

KHƯƠNG-LỢI

Chưởng-tử dược-tửu

Rượu thuốc chưởng tử (cầu tử) trị về nam nữ khí huyết suy kém nên âm dương bất hòa, hoặc chơi bời quá độ hư thân hoặc có người bệnh phong tinh dây dưa không tuyệt, bởi thế nên không con, hoặc sanh con khó nuôi; nếu dùng thường rượu Chưởng-tử của hiệu Khương-Lợi. N° 35 Rue de Paris, Cholon thì thấy công hiệu. Mua xin nhìn kỹ cái nhãn Long-hổ.

ĐỒ KÌA ĐỒ

Rượu thuốc « VẠN ỨNG TRẬT ĐẢ TUỐI » của hiệu « Khương-Lợi » bảo chế trị các chứng bệnh như là : Trắc triệu gân cốt, hoặc rũi ro té nặng, ứ máu sưng bầm, hoặc đau mình, tê nhức, thiệt rất thần hiệu. Chư-tôn có mua xin nhìn cho kỹ hiệu « Khương-Lợi » chủ-nhơn « Trương-Tong » Successeur de Trương-Quang n° 35 rue de Paris Cholon. Téléphone n° 310.

Có gởi bán các nơi trong Lục-Tỉnh, mua nhiều xin viết thư thương nghị.

Chủ-nhơn

Hễ ruỗi sự trắc triệu cứ mua rượu này mà dùng càng mau lẹ !

RƯỢU VỆ SANH

Thứ rượu này chẳng những là nó có tài trừ được các chứng bệnh đàm, lao nhọc, mà thôi, song còn trị được những bệnh như là thính không sáng, vàng mắt mảy, trong bụng hồi hộp, rũi liệt châu thân, có khi cũng bởi các chứng ấy nhiễm vào trong xương cốt làm cho thân thể ốm o, huyết mạch bất điều ăn uống chậm tiêu, ngũ không an giấc, bất luận xuân hạ thu đông, già cả bé lớn nếu lâm nhảm những chứng bệnh nên mua dùng thử trong ít chai thì sẽ thấy mạnh khỏe, vì thứ rượu bảo chế rất hợp với phong thổ, chừ tôn có mua nhìn cho được hiệu tiệm « Khương-Lợi » nhân hình chữ nhưn « Trương-Tong » Successeur de Trương-Quang n° 35, rue de Paris.

Chợ-lớn Téléphone n° 310 thì mới phải thứ rượu thiệt
Có gởi cùng khắp nơi trong Lục-Tĩnh có bán.

Chủ-nhơn

Quốc gia Việt Nam

HỘI - ĐỒNG

THƯ VIỆN QUỐC GIA VIỆT NAM
BIBLIOTHÈQUE NATIONALE DU VIETNAM
NATIONAL LIBRARY OF VIETNAM